

ס

איידא. ונקרא עירא. בלשון
אומי. אהרוד. אורא מיין
אומי. חתיבה קטנה מן
הגמרא אר מן השטן,
זאגט צו זיך בלשון געניס
שארויגן אומאן ברויך
משתחוט פארן כבוד מייל,
נקראט בלשון צובעקן
כמל והרבה צובעקן
און. צעלאזט בלשון
שמעאל אשקלוקי.
חתיבת אהרוד. ערשט
צומאן און צובעקן
וורד. וקורטן אונז אהרוד,
און אמר (חבתות) זיך
לעבנין און וואס פרושה
טוהו בשק, טוהו וורד,
נגד פנים. ובלשון פוס
נקרא גולגון, רעד בבבלי.
פוס **סופרים**. רוקיניטל של
מקרא. חתומה געזעט
נקרא מקק. וחתיבת הגזול
(מזמן) ממש און חתך.
און וואס פרושה נקרא
אלא, ואל האניס פה, ושל
רמונים פה.

שרויין והצא לשרות אינו שורה פחות:
מכרי בגד קטן: **אנפערין**, מקוס:
הוסיפו עליהם, לענין שביעית:
ההחלצליין, לטרוין: **ההלעוויין**, לענה:
גבריתא, גברית: **שיש לו עיקר**, שנשרש
בצדקן. **ולפי דעמי חוריתא** דגבריתא
בבבית"ע"ז דבר שאין לו שורש ו) הוא
כמנו זה ולא כמו שמפרשין אותו
פיוג"א: **שנוף דוך**, לא איתפרש
אבל כך שמו: **גברמא דפרולא**,
פוריידור' של ברזל: **ברתנ' פלפלא**
כל שווא, ואינו פלפל שלנו, ובגמרא
מפרש כל שווא למאי חזי: **מיני**
בשמיים כל שפן, לריח טוב: **מיני**
מפסום כל שווא, רחוי לדרבן קטן:
ששמאניעין אותו לרפואה ל"ג: **מקק**
ספרים, אכילת תולעת אוכלת
הספרים ומרקבן ושמו מקק:
ששמאניעין אותו לגונון, שכל דבר
קדש טעון גניזה: **מאומה**, אלמא
אחשביה קרא לאיסורא, והא דתנן (עלי
דף ע"ה) כל ששנינו כשר להנטיע ביה
לאווקמימנא למעשיו עלי אשירה דלא
ככר' יהודה: **גב' ללחא**, כאז חצי
הראש: **ריח רע**, שמעשנין בהן
חולין ופיטונקות כגון חלטית להבדיל
מעלי מויקין: **ארגמן**, צבע שזובעין
בו ארגמן וטעמא לא איתפרש, ול"ג
שגם הוא רחוי רחוי להרים: **בסולא**
הוורד, עלה של וורד כסור אסת:
מימי מפסום כל שווא, ממתי' היא:
הרי עלי ברזל לצדק הבים: **לגליא**
עורב, טבלאות של אמה ו) היו עושין
והן חדין כסכין סביבותיהם ומסמרין
חדין כבולן ומחפין בהן גגו של היכל
למנוע את העורבים מלישב: **ממעה**
כספך, נחשת שזה מעה כסף:
לגורא, מוצק קטן ו) [כענין שטורין זו]
הזבד ואלה למאי חזי:
שמהנינו בו פטילות, ומנקבין: **רשאיין**
לעדויי חושכן, מוקי"ר בלע"ז:
מקק דיפרי סך דשיאי, כל אלו
תולעין הן שכל מין ומין ותלוקין
בשמותיהם תוך איילא פה הה:
וכולו סכנא, לאוכלן: **קוליס יש**
בסאניס, היה תולעת יושב וקולס
בגרונו ודומה שהוא קוק: **קטילא**
פפה לדין, הרגו פה לדין:
ברתנ' רובלין, מוכרי בשמים
לקסיטוי נשים ויש להן קופות קטנות
ללרורות בשמים: **אינו חייב אלא תטאם**
אחאם, דכולה דהא הולאה היא: **פחוס**
מכורגרת, דאע"ג דכל האוכלין
שיעורן כגורגרת הני כיון דלזריעה
קיימי בפחות מכגורגרת נמי מיחייב:
וע